

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 003871 12 Uvp
Banja Luka, 14.11.2012. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Zlatka Kulenovića kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Edine Čupeljić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi G. S. iz B. L. koju zastupa punomoćnik M. V., advokat iz B. L., ulica ... broj ... (u daljem tekstu: tužilja), protiv akta broj 04/1-012-2-782/10 od 29.04.2010. godine, tužene V RS, u predmetu razrješenja direktora TORS, odlučujući o zahtjevu tužilje za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 003871 10 U od 28.11.2011. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 14.11.2012. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o Ź e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba u naprijed označenom upravnom sporu protiv uvodno označenog rješenja tužene kojim je tužilja razriješena dužnosti funkcije direktora TORS, uz odredbu da to rješenje stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Iz obrazloženja te presude proizlazi pravni stav suda da su ispunjeni uslovi za razrješenje tužilje dužnosti direktora, jer da je u provedenom dokaznom postupku utvrđeno da su postojali razlozi za razrješenje tužilje, a da se na provedene dokaze tužilja izjasnila, što je konstatovano zapisnikom od 28.07.2009. godine, a koji se odnose na: propuste tužilje da pripremi i predloži izvještaj o radu TORS-a za 2008. godinu, kao i finansijski izvještaj za 2008. godinu, što su propusti čija je obaveza za tužilju proizašla iz odredaba člana 19. stav 2. Zakona o sistemu javnih službi („Službeni glasnik RS“, broj 68/07), po kojim odredbama je tužilja imala obavezu da pripremi i predloži izvještaj o radu i finansijski izvještaj TORS-a za 2008. godinu Upravnom odboru TORS-a za razmatranje, a posebno da taj izvještaj dostavi resornom ministarstvu; da se nezakonito postupanje tužilje odnosi i na zapošljavanje 8 novih radnika (zapisnik inspekcije od 11.11.2008. godine), a što je protivno odredbi člana 19. tačka 4. Zakona o sistemu javnih službi, jer da je tužilja primila navedene radnike suprotno odredbama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta broj 14-01-4133/08 od 12.12.2008. godine, kao i da je trošila namjenska sredstva – boravišnu taksu suprotno članu 9. Zakona o boravišnoj takstu („Službeni glasnik RS“, broj 118/05), i koristila ta sredstva za isplatu plata i ostalih naknada zaposlenima po osnovu rada, a ne za zakonom utvrđenu svrhu, tj. ta sredstva su trebala poslužiti za finansiranje promotivnih aktivnosti turističkih organizacija. Sud

nalazi da su izneseni razlozi u osporenom aktu pravilni i na zakonu zasnovani a što se tiče stepena realizacije osnovnih programskih aktivnosti TORS-a, proizlazi da je TORS učestvovao na sajmovima u B., N. S. i Z., što je ocijenjeno kao nedovoljan učinak imajući u vidu tada raspoloživa sredstva TORS u 2008. godini od boravišnih taksu (270.000,00 KM) i granta Ministarstva ... od 151.000,00 KM, koja nisu realizovana za programske aktivnosti TORS-a, već da su utrošeni za isplatu plata i ostalih materijalnih troškova poslovanja, o čemu osporeni akt takođe sadrži valjano obrazloženje, zbog čega TORS nije ostvarila koordinatorsku ulogu u pogledu umrežavanja turističkih organizacija.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilja osporava njenu zakonitost zbog povrede Zakona i povrede pravila postupka koja su od uticaja na rješenje stvari. Smatra da je presuda nezakonita, pravno neutemeljena i neodrživa jer da je osporeni akt donijet u izvršenju ranije presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 001905 09 U od 15.03.2010. godine, kojom je prethodni akt tužene o njenom razrješenju poništen, uz obrazloženje da odluka o razrješenju nije sadržavala razloge o odlučnim činjenicama, pa da je za nju neprihvatljivo stanovište suda da je novodonijeti akt tužene zakonit s obzirom da bi postupak izvršenja presude podrazumijevao ponovno uspostavljanje njenog radno-pravnog statusa, a ne donošenje novog rješenja o razrješenju; da je odredbama člana 14. stav 2. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Republike Srpske, propisano da se smatra da je imenovano lice nezakonito razrješeno, kad ne postoji zakonski osnov za razrješenje ili kad je razrješenje izvršeno bez sprovedenog pravičnog postupka, kao i da su odredbama člana 53. stav 1. člana 54. Zakona o državnim službenicima taksativno naznačeni razlozi razrješenja; da u postupku njenog razrješenja tužena nije ispoštovala proceduru koju je sama utvrdila, jer da je više nego očigledno da za razrješenje nije postojao niti jedan od navedenih zakonskih razloga, te da su u obrazloženju osporenog akta navedene netačne, nedokazane i potpuno tendenciozne činjenice i tvrdnje, zbog čega je bila obaveza Ministarstva ..., kao kontrolor organa, da u vršenju kontrole zakonitosti TORS utvrdi postojanje nezakonitosti i odredi rok za otklanjanje istih, što nije učinjeno, a da pri tom tužilji nije data mogućnosti da se izjasni o navodima iz Informacije o stanju u TORS, jer joj je ista dostavljena nakon što je već informacija usvojena na sjednici Vlade RS od 23.07.2009. godine. Dodaje da je neophodno istaći činjenicu da se pismeno očitovanje na informaciju tražilo samo kod donošenja rješenja o razrješenju koje je naknadno poništeno presudom Okružnog suda, ali ne i kod drugog rješenja o razrješenju, kada je tužena „u postupku izvršenja presude“ samo donijela novo rješenje o izvršenju, sa nešto širim obrazloženjem. Predložila je da se pobijana presuda preinači ili ukine.

U odgovoru na zahtjev koji je dostavilo Ministarstvo ... uz spise upravnog predmeta, istaknuto je da je tužena u potpunosti ispoštovala odredbu člana 14. stav 2. Zakona o ministarskim i vladinim imenovanjima i sprovela pravičan postupak razrješenja tužilje sa javne funkcije, jer da je tužilji omogućeno učestvovanje na raspravi održanoj u prostorijama Ministarstva ..., i na taj način da brani svoja prava i pravne interese, te da je neosnovano pozivanje tužilje na primjenu člana 21. Zakona o sistemu javnih službi jer da je TORS ispunjavao uslove za rad, odnosno poslovanje TORS u to vrijeme se nije moglo okvalifikovati kao stanje u smislu zakonom propisanih uslova za prestanak rada javne ustanove; da je nakon usvajanja informacije Vlade RS o stanju u TORS, održana rasprava sa tužiljom na kojoj joj je pružena mogućnost da se izjasni na navode i okolnosti koje predstavljaju osnov za razrješenja

sa funkcije direktora TORS, da bi tek nakon toga na narednoj sjednici Vlade RS usljedilo donošenje rješenja o razrješenju tužilje. Dodaje da je neosnovan navod tužilje da za njeno razrješenje nije postojao nijedan od zakonom propisanih razloga, jer da su ti razlozi detaljno elaborirani u obrazloženju osporenog akta, a da je pravni osnov za donošenje rješenja sadržan u članu 15. stav 1. tačka z) i člana 43. stav 1. i 6. Zakona o Vladi Republike Srpske i u članu 18. stav 3. Zakona o sistemu javnih službi, koji su primijenjeni prilikom donošenja osporenog akta. Predložio je da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS”, broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

U obrazloženju osporenog akta je navedeno da je u postupku odlučivanja o pravima, obavezama i odgovornostima tužilje kao direktora TORS sproveden postupak saglasno članu 14. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Republike Srpske, radi utvrđivanja odlučnih činjenica za donošenje osporenog akta, omogućava da se tužilja izjasni o činjenicama i okolnostima koje su bile odlučujuće za donošenje odluke o razrješenju. Nakon održane javne rasprave uz njeno učešće, utvrđeno je činjenično stanje, konstatovano u zapisniku broj 14.01-SI/09 od 28.07.2009. godine. Utvrđeno je da su razlozi za razrješenje slijedeći: Upravni odbor TORS na sjednici održanoj dana 09.04.2009. godine nije usvojio izvještaj o radu TORS, niti je usvojio finansijski izvještaj TORS za 2008. godinu; da je TORS bio u obavezi da dostavi Ministarstvu ... izvještaj o poslovanju i finansijski izvještaj za 2008. godinu, koji nisu usvojeni zbog propusta direktora da izradi izvještaj o radu i prethodno dostavi finansijski plan Upravnom odboru, što da je suprotno članu 18. Zakona o sistemu javnih službi; da je tužilja izvršila zapošljavanje 8 novih radnika, a da prethodno nije pribavila saglasnost Ministarstva ... na Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u TORS, što je bilo obavezno prema članu 19. stav 2. Zakona o sistemu javnih službi, a što je i konstatovano u zapisniku RU za ..., Odjeljenje B. L., Inspekcija rada broj 26.1.100/173-6675/08-2 od 11.11.2008. godine; da su namjenska sredstva boravišne takse, koja prema članu 9. Zakona o boravišnoj taksi („Službeni glasnik RS“, broj 118/05), služe za finansiranje promotivnih aktivnosti turističkih organizacija, korištena za isplate zarada i ostalih naknada zaposlenima po osnovu rada, a ne za zakonom utvrđenu svrhu, čime je postupila suprotno toj zakonskoj odredbi; da je TORS učestvovao na nedovoljnom broju sajmov, što da predstavlja nedovoljan učinak imajući u vidu raspoloživa finansijska sredstva TORS za 2008. godinu kada je prihodovala oko 430.000,00 KM, s tim da je povećanje broja zaposlenih radnika za preko 100% prouzrokovalo nezakonito trošenje sredstava od prikupljene boravišne takse na isplatu plata i finansiranje ostalih materijalnih troškova poslovanja, na uštrb finansiranja osnovnih programskih aktivnosti TORS, što je rezultiralo nezadovoljavajućim stepenom realizacije osnovnih i planiranih aktivnosti TORS u 2008. godini; da TORS nije ostvarila koordinatorsku ulogu u pogledu umrežavanja svih postojećih turističkih organizacija, opština ili gradova u jedinstveni turističko informativni sistem saglasno odredbama člana 32. stav 1. alineja 10. Statuta TORS i člana 41. Zakona o turizmu („Službeni glasnik RS“, broj 112/07). Zaključeno je da TORS u navedenom periodu nije ostvarila osnovne ciljeve svoga postojanja, s obzirom da tužilja kao njen direktor nije izvršavala svoje zakonom propisane obaveze u smislu odredbe stava 1. člana 18.

Zakona o sistemu javnih službi, zbog čega je primjenom člana 18. stav 2. tog zakona donijeta odluka o razrješenju tužilje.

Tužilja u zahtjevu ne navodi razloge kojima bi dovela u sumnju činjenice koje su utvrđene u provedenom postupku prije donošenja rješenja o njenom razrješenju. Njeni navodi da joj je informacija dostavljena samo dan prije nego što je održana sjednica Vlade na kojoj je ista razmatrana, nema uticaja na zakonitost osporenog akta, kod činjenice da ona nije argumentovano osporila da informacija o poslovanju TORS nije usvojena na sjednici Upravnog odbora, da nije blagovremeno dostavila finansijski izvještaj o poslovanju TORS, da je prihode od boravišnih taksa koristila u nenamjeske svrhe, da je zaposlila određen broj radnika bez prethodne saglasnosti resornog ministarstva, kao i da nije ispunila ostale programske i koordinatorske aktivnosti navedene u obrazloženju osporenog akta. U tom pravcu je proveden pravičan i propisan postupak predviđen odredbom člana 14. stav 2. Zakona o ministarskim i vladinim imenovanjima u kojem je utvrđeno da tužilja nije izvršavala svoje zakonom propisane obaveze. Njeni navodi da je u postupku izvršenja ranije presude okružnog suda trebalo donijeti odluku o njenom radno-pravnom statusu, odnosno uspostavljanju stanja kakvo je bilo prije donošenja prethodne odluke o razrješenju, su neosnovani s obzirom da se u predmetnom upravnom postupku odlučuje o njenom razrješenju sa dužnosti direktora prije isteka mandata na koji je izabrana, a ne o njenom radno-pravnom statusu, pa izvršenje ranije presude okružnog suda nije podrazumijevalo uspostavljanje njenog radno-pravnog statusa, o kojem se nije ni odlučivalo u upravnom postupku. Otuda su razlozi odbijanja tužbe protiv osporenog akta jasni, potpuni i dovoljno obrazloženi i nisu u suprotnosti sa odredbama člana 18. stav 1. i 2. Zakona o sistemu javnih službi.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS-a, pa se zahtjev tužilje za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan na osnovu odredaba člana 40. stav 1. tog zakona, jer nisu ostvareni razlozi za poništenje osporenog akta predviđeni odredbama člana 10. ZUS.

Zapisničar

Mira Mačkić

Predsjednik vijeća

Zlatko Kulenović

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić